

JA IM DÁVAM VEČNÝ ŽIVOT

biblický komentár otca Alberta Maggi, OSM, zdroj: www.studibiblici.it, video [TU](#)

Jn 10, 27-30

Ježiš povedal: „Moje ovce počúvajú môj hlas, ja ich poznám a ony idú za mnou. Ja im dávam večný život. Nezahynú nikdy a nik mi ich nevytrhne z ruky. Môj Otec, ktorý mi ich dal, je väčší od všetkých a nik ich nemôže Otcovi vytrhnúť z ruky. Ja a Otec sme jedno.

Pri poslednej návšteve Jeruzalemského chrámu sa náboženské authority snažili Ježiša zabiť, pretože ho obvinili z rúhania. Aby sme porozumeli veršom dnešného Jánovho čítania, musíme ich vložiť do kontextu. Aký je kontext?

Je to sviatok Posvätenia chrámu¹. Vzniká konflikt medzi Ježišom, ktorý je skutočným chrámom a z ktorého vyžaruje láska, milosrdenstvo, Otcov súciti, a medzi chrámom v Jeruzaleme, kde je bohom pohodlie, vplyvy a peniaze.

Náboženské authority obkolesili Ježiša a spýtali sa ho doslovne: „*Ako dlho nás budeš držať v neistote?*“ Čo to znamená? Ježiš prišiel, aby dal ľuďstvu život – povedal, že on sám „*dá život za ľudí, aby mali život v hojnosti*“ – to znamená vytrhnúť ich náboženskej inštitúcii, ktorá sa snaží podmaniť si ich a ovládať ich.

Pýtajú sa Ježiša, či je skutočný Mesiáš. Ježiš odpovedá, že dôveryhodnosť jeho slov je v jeho skutkoch. „*Svedčia o mne skutky, ktoré konám v mene svojho Otca.*“ (Jn 10, 24). Ježišove skutky sú skutkami Otca, ktorý komunikuje ľuďstvu život, život vracia a obohacuje. Skutky Syna sú tie, podľa ktorých možno posúdiť či osoba je od Boha – ponúka život, alebo nie – a ponúka len teóriu a doktrínu.

Keď činy komunikujú život, tak skutky človeka prichádzajú od Boha, lebo Boh je tvorcom života. A Ježiš o nich hovorí: „*...neveríte, lebo nie ste z mojich oviec.*“ (Jn 10, 26) To sú hrozné Ježišove slová. Ježišovo obvinenie je veľmi závažné: ak nie sú súčasťou Božieho stáda, znamená to, že sú zlodeji, zbojníci a vražední vlci.

Preto Ježiš odsudzuje najvyššie náboženské authority, ktoré nepatria k stádu, Božiemu ľudu, ale sú jeho nepriateľmi na smrť.

A tu sú verše, ktoré nám predkladá liturgia. „*Moje ovce počúvajú môj hlas...*“ Prečo počujú Ježišov hlas? Lebo poslanstvo Ježiša nie je nanútené, ale ponúknuté. Ježiš nerobí nátlak, ale ponúka. Jeho poslanstvo je odpoveďou Boha na potrebu plnosti života, ktorú má každá ľudská bytosť vo svojom vnútri: „*...a ja ich poznám*“ – sloveso „*poznať*“ znamená hlboké, dôverné poznanie, intímne poznanie – „*...a ony idú za mnou.*“

---

¹ Hebrejsky „Hanukkah“, je to sviatok svetla. Počas 8 dní sa zapalujú 8 ramenné svietniky, ktoré osvetľujú celé mesto. Pripomína sa znovuposvätenie chrámu Júdom Makabejským v roku 165 p.K. (chrám bol znesvätený pohanmi).

Prečo idú za ním? Lebo mu dôverujú. Dôverujú pastierovi, ktorý je pripravený dať život za svoje stádo. A Ježiš pokračuje „*Dávam im večný život*“. Nasledovanie Krista orientuje náš život na dobro ľudstva, na spoluprácu s ním pri pretváraní, zlepšovaní života a prinášaní života iným. Vtedy má náš život v sebe kvalitu, ktorá je nezničiteľná.

Kto žije pre druhých má tak plný život, že sa ho nedotkne ani smrť: „...*a nikdy nezahynú*“, ubezpečuje Ježiš. Potom varuje náboženské autority, aby nebrali späť stádo, ktoré oslobodil: „...*a nikto mi ich nevezme z ruky*.“ Preto Ježiš varuje náboženské autority, aby nechceli späť ľudí, ktorých on oslobodil.

„*Môj Otec, ktorý mi ich dal, je väčší ako všetko, nikto mu ich nevezme z rúk*“. Ježiš hovoril o stáde, ktoré je v jeho rukách, teraz hovorí ktoré je v rukách Otca. Ježiš a Otec sú jedno, čo Ježiš sám potvrdzuje: „*Ja a Otec sme jedno*.“

Ježiš si nárokuje svoju Božskú prirodzenosť. To je rúhanie! Ježiš sa rúha, sme v chráme a text pokračuje: „*Židia vzali kamene a chceli ho kameňovať*.“ (Jn 10,31) Ježiš im odpovedá ironicky, „*Ukázal som vám veľa dobrých skutkov, za ktorý ma chcete ukameňovať? Židia mu odpovedali, Nie pre dobré skutky ale pre rúhanie, lebo si človek a vydávaš sa za Boha*.“ (Jn 10, 32-33)

Výpoveď evanjelistu je veľmi závažná. Najvyššie náboženské autority, ktoré by mali poznať Božiu vôľu, ktorá sa prejavovala v Ježišovi – a Božou vôľou je, že každý človek, cez prax lásky rovnako ako Ježiš, sa týmto stáva jeho synom – oni to považujú za rúhanie, kriminálny čin hoden smrti.

Táto evanjelistova výpoveď je významná. Náboženské autority vnímajú Boží projekt ako útok. Čo? Oni sú tí, ktorí sú nad ľuďmi, Boh je ten, kto ich oslobodzuje, oni sú tí, čo kážu, Pán je ten, kto slúži. V Božom projekte realizovanom cez Ježiša vidíme sťažnosť na ich životný štýl.

Boh je láska, ktorá sa dáva do služby ľuďom, avšak tí, ktorí prehlasujú, že ju zastupujú/ reprezentujú, sú tí, ktorí sa vyvyšujú a ovládajú ľudí. A Ježiš sa snaží znova, aby pochopili, lebo ponúka lásku aj nepriateľom: „...*ak neveríte mne, verte kvôli skutkom*.“ Skutky sú kritériom autenticity človeka.

Ale nič sa nestane. Ako povedal: „...*nie ste z mojich oviec*.“ Nepočujú hlas Boha ani hlas Ježiša. „*Znova ho chceli zatknúť, ale on im utiekol*.“ (Jn 10, 39)

Ježišove skutky, ktoré sú projektom pre každého človeka, sú pre náboženské autority útokom na ich bezpečnosť a vždy sa snažia sa Ho zbaviť a protirečiť mu. Ale nemajú nič, čo by mohli proti Ježišovi použiť alebo proti tým, ktorí sa Mu zverili.

*Preklad: Martinka Paľová
Poznámky pod čiarou: tím DC*